

Forfatter: Bang, Herman

Titel: OTHELLO - MOHR

Citation: Bang, Herman: "OTHELLO - MOHR", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang06val-shoot-workid55753/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

OTHELLO — MOHR

Othello — Mohr,
undertiden misunder jeg Dig.

Du havde Negerens Blod,
der, røde Flammer lig,
til Hjernen sig Vejen brød,
saa et Vanvid
betog Dig, Mohr,
og gjorde til Vaaben din Haand —
Skruen
om den Elskedes Hals.

Saa handled Du
og dræbte Desdemona.

Og det var godt at dræbe
for selv at dø
tæt til et koldt Legeme,
som ingen tør kærtegne mer
uden den kolde Jord.

Men Du, Othello, var Mohr,
og vi er kun hvide Mænd.
Vor Sorg hænger Graahimmel op,
hvorunder den langsomt sig slæber,
stump og forast,
kun raadløs
fra Angst og til Angst.

Vor Sorg, Othello, har ingen Klo,
vor Vrede intet Lyn.

Og dog var det godt at dræbe —
for selv at dø
tæt til et koldt Legeme,
som ingen tør kærtegne mer
uden den kolde Jord.

DEN DAG

De Dage
er ikke de tungeste,
hvor lig et sammenkrøbet Dyr
Angsten paa Hjertet hviler;
den ikke,
hvor Bruddets Nat
lægges om døde Sanser.

Thi Angsten lever,
Og Brudd er Smerte.

Men den Dag,
da Sorgens Skyer
spredes trægt
af ny Ligegyldighed,
og over dem
Sjælen
det store Intet ser
— den er den tungeste.
